

Ondernemingsraad in de bonen

De ondernemingsraad was in paniek. Er stond een massaontslag voor de deur. En de aandeelhouder wilde de lonen halveren. Help! Wat moeten we nou?

Dat halveren viel mee. De aandeelhouder wilde dat het personeel “maar” een kwart van het loon zou inleveren. En er moest een kwart van het personeel wijken, zoals zijn eufemisme voor gedwongen ontslag luidde. Reductie van de personele kosten was de enige overlevingskans.

De feiten waren er naar. Het bedrijf maakte adresboeken, een soort telefoonboeken, en bestond van het verkopen van advertentieruimte in die boeken. Steeds meer klanten zeiden dat ze al op internet stonden. En als het boek zelf nou ook op internet stond, ja dan was het een ander verhaal. Maar die slag hadden ze nog niet gemaakt.

Dat de verkoop stagneerde klopte. De twee verkopers in de ondernemingsraad wisten dat uit eigen ervaring. Het bleek ook uit de cijfers die de ondernemingsraad kreeg. De verlies- en winstrekening stond rood. Erg rood. En eigen vermogen was er ook niet meer. Al lang niet meer.

Loonsverlaging was voor de ondernemingsraad niet bespreekbaar. Straks liever 70% van het huidige salaris dan van een kwart minder was de redenering. En gelijk hadden ze. De kansen waren klein. De ontslagen waren niet te vermijden. Daar was de ondernemingsraad het ook over eens.

Er kwam zelfs een sociaal plan. Met een inspanningsverplichting voor de werkgever om nieuw werk te vinden. En zelfs nog een vergoeding op basis van de kantonrechterformule. Maar dan wel met een correctiefactor van 0,2. Daar had de ondernemingsraad hard voor moeten vechten. De aandeelhouder vroeg of de adviseur het sociaal plan ook wilde tekenen. Dan rook het tenminste een beetje naar FNV. Dat wilde de adviseur niet. Een adviseur is geen vakbondsbestuurder,

Het sociaal plan verkopen was moeilijk. Op de achterbanvergadering liepen de emoties hoog op. De mensen hadden op meer gerekend. “Het is niet onze schuld! We hebben recht op een factor 2 in plaats van 0,2! Ons valt niets te verwijten!” Dat was zo, maar als het er niet is, dan houdt alles op. De ondernemingsraadleden moesten zich de blaren op hun tong praten. Uiteindelijk ging het personeel akkoord.

Triest, maar achteraf bleken de wijkers toch nog de spekkopers. Drie maanden later werd het faillissement aangevraagd en verleend. De blijvers gingen zonder sociaal plan de WW in. Dat was een zure ervaring.

In de keuken kan een zure saus juist erg lekker zijn. Bruine bonen in zure speksaus bijvoorbeeld.

Een pak gedroogde bruine bonen in ruim water een nacht laten weken en de volgende dag gaar koken.

Frank Schreiner OR Advies
Medezeggenschap en Governance

Een half pond vetspek aan dobbelsteentjes snijden en helemaal uitbakken in een pan waar straks de bonen ook nog in kunnen. Een roux maken met een paar eetlepels bloem en een forse schep mosterd. Met een flinke scheut azijn en het kookvocht van de bruine bonen daar een mooie gladde saus van maken. (Probeer dit niet met bruine bonen uit blik. Het vocht daarvan is te weinig en te dik. Doe je er water bij wordt de saus niet lekker.) Peper en zout naar smaak. De uitgelekte bruine bonen in de pan met saus doen en opdienen met aardappelpur .

De bonen met saus en de aardappelpur  die over zijn kun je terug doen in het kookvocht. Bak een pond ui mooi bruin en voeg dat toe. Zelf bak ik daarnaast ook nog een preitje en een paprika. Een scheut azijn erbij en een rookworst aan plakjes snijden en ook toevoegen. Dan heb je de volgende dag nog een heerlijke bruine bonensoep.

Ingrediënten	Voor de soep
1 pak bruine bonen 250 gram vetspek bloem azijn mosterd peper zout	De overgebleven bonen en aardappelpur� Een pond ui Een preitje Een paprika Een rookworst Nog een scheut azijn Zo nodig peper en zout